Pregaria.cat

Entrada

Marea blanca

Per MartaF el dj., 18/01/2024 - 09:00

Des de fa gairebé un mes, la costa gallega està inundada de microplàstics que transportava un vaixell portuguès que va bolcar quan navegava davant de la costa portuguesa. És una situació crítica perquè els pèl·lets que hi ha escampats per diverses platges de les Rías Baixas suposen una alerta mediambiental. I potser et preguntaràs què són els pèl·lets, més enllà de ser bosses que contenen petites pilotes de plàstic de color blanc que fan menys d'un centímetre. És a dir, aquestes boletes diminutes són les primeres matèries amb què es fabriquen diversos productes plàstics. I per què la seva empremta en el medi ambient és nefasta? Perquè impacten en les cadenes tròfiques dels ecosistemes marins però, també, en la salut dels éssers humans. Per exemple, les tortugues marines i els ocells marins o altres animals aquàtics els poden confondre amb aliments i morir després d'ingerir-los i, al seu torn, la pesca per al consum humà també pot fer que els microplàstics arribin fins als nostres estómacs. Per això estem en una situació límit perquè, com a ciutadans d'un món de plàstic –un material barat, resistent i fàcil de produir– ens cal prendre consciència dels seus perills: es degrada molt lentament i genera danys irreversibles per al planeta.

Sabies que el contenidor perdut podria contenir més de mil milions de pèl·lets? I recordes que fa vint-i-un anys es va produir el vessament del Prestige a les costes gallegues i que aquella marea negra va significar un desastre natural de dimensions descomunals? Doncs avui som davant d'una marea blanca; aquest cop, causada pels microplàstics, però no són innocus perquè són tòxics i els mars i els oceans són plens de fauna marina que se'ls pot empassar fàcilment per error. Per tant, una marea blanca d'aquestes característiques s'assembla a un vessament d'hidrocarburs i si això és notícia aquí i avui, què no pot passar demà, ja que en tot el món cada any es fabriquen més de quatre-cents milions de tones de plàstics?

Som davant d'una època que necessita responsabilitat i compromís però, sobretot, una ètica ecològica que ens retorni la integritat com a habitants d'una terra ultratjada i segada per la desídia. Per això, com a hoste de la Casa Comuna no t'oblidis mai que «Per peresa, s'esfondra el sostre; per deixadesa, la casa té goteres» (Coh 10,18). Així que no et resignis davant d'un sistema tòxic que queda impune i sigues part d'una marea humana que s'esforci i lluiti per salvar el món.